

Erdő - Maros

A Maros menti fenyves erdők aljába

Oda van a piciny tanyám csinálva,
Jöjj el hozzám édes rózsám,
Nézd meg az én piciny tanyám,
A Maros menti fenyves erdők aljában.

Százados úr búcsúzik a századtól
Előveszi harci sípját, s beléfúj,
Oly szépen szól harci sípja,
A századját összehívja.
A Maros menti fenyves erdők aljában.

Öreg baka búcsúzik a századtól
Elő veszi szerelvényét, s elindul
Isten véled öreg bajtárs,
Látjuk-e még viszont egymást
A Maros menti fenyves erdők aljába?

Erdő, erdő, erdő, marosszéki kerek erdő,

Madár lakik benne, madár lakik tizenkettő.
Cukrot adnék annak a madárnak,
Dalolja ki nevét a babámnak.
Csárdás kis angyalom, érted fáj a szívem
nagyon.

Ennek a kislánynak ott a dombon van a háza.
Három bokorrózsa virágzik az udvarába:
Rózsabokor, piros rózsa nélkül,
Megélek én a szeretőm nélkül.
Csárdás kis angyalom, érted fáj a szívem
nagyon.

Maros vize folyik csendesen,

Borulj a vállamra kedvesem,
/:Nem borulok, van már nékem szeretőm,
Szüret után lesz az esküvőm.:/

Mit tagadod rózsám, hogy szeretsz?
Hiszen arról magad sem tehetsz,
Amit szíved érez, minek tagadnád,
Úgyis tudja az egész világ.

Akkor szép az erdő, mikor zöld,
Mikor a vadgalamb benne költ.
Olyan a vadgalamb, mint a büszke lány,
Maga jár a szép legény után.

Nem vagyok én oka semminek,
Édesanyám oka mindennek,
Mért nem adott engem, sej de olyannak,
Akit választottam magamnak?

Zöld erdőben de magas,

Zöld erdőben de magas a juharfa,
Kicsi madár a fészket,
Kicsi madár a fészket odarakja,
Zöld erdőben a dalos madárnak is
Van párja, van párja,
Csak én magam egyedül,
Csak én magam egyedül vagyok árva!

Este szoktam a lovam,
Este szoktam a lovamat pucolni,
Reggelig tart seje haj,
Reggelig tart a szerszámot rárakni,
Csillag ragyog a kis pej lovam fején,
Nem kantár, nem kantár,
Gyáva legény seje haj,
Gyáva legény, ki a lányokhoz nem jár.

Ezt a kerek erdőt járom én,
Ezt a barna kislányt várom én
Ez a barna kislány Viola
Én vagyok a vigasztalója.

Elvágтам az ujjam, de nem fáj
Fügefafa levelét tettem rá,
Fügefafa levele gyógyíts meg!
Édes kis angyalom csókolj meg!

Erre gyere rózsám, nincsen sár
Nincs is az ajtómon semmi zár,
Az ajtómon van egy fakilincs,
Jaj, Istenem, még szeretőm sincs.

Zölderdőben terem a mérges kígyó,

Szép leányból lesz a legénycsábító.
/:Jaj, Istenem, de jó annak ki csúnya,
Szegény legény szívét nem szomorítja.:/

Édesanyám nem tudok elaludni,
Ablak alatt legényt hallok beszélni.
/:Édesanyám, eresszen ki hozzája,
Fáj a szívem, majd meghalok utána.:/

Édes lányom ráérsz te még kimenni,
Ráérsz te még a legénnyel beszélni.
/:Tudom, anyám, jól tudom, hogy ráérek,
Azt is tudom, hogy nem sokáig élek.:/